

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38478

Kl. 37 f, 201

Zjednoczenie Państwowych Gospodarstw Rolnych ^{39a⁷} 5/00
 Przedsiębiorstwo Państwowe*)

Inowrocław, Polska

Sposób wyrobu dowolnych kształtek, elementów budowlanych, zwłaszcza w budownictwie wiejskim

Udzielono patentu z mocą od dnia 20 listopada 1953 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wytwarzania wszelkiego rodzaju kształtek i elementów budowlanych w postaci prefabrykowanych brył, balotów lub płyt, z których wykonuje się ściany, podszycia lub pokrycia dachowe budowli wszelkiego rodzaju, zwłaszcza budowli wiejskich, jak na przykład zabudowań gospodarskich.

Znane jest stosowanie słomy lub wiórów drzewnych w postaci sprasowanych bloków czy balotów dla celów konstrukcyjnych, również stosuje się słomę zbożową lub wełnę drzewną do wytwarzania przez zmieszanie z cementem lub wapnem sprasowanych kształtek budowlanych, izolacyjnych lub do wykonywania ścian działowych. Stosowanie słomy zbożowej jako takiej jest niedogodne, gdyż wytworzone baloty czy kształtki z sprasowanej słomy łatwo ulegają uszkodzeniu i niszczeniu, przy czym nada-

ją się do zastosowania najwyżej jako materiał izolacyjny. Ze względu na swój charakter, słoma jest jednak doskonałym siedliskiem dla wszelkiego rodzaju robactwa, a szczególnie gryzoniów, jak myszy itp.

Według wynalazku okazało się, że doskonałe prefabrykaty, zwłaszcza do budownictwa wiejskiego można uzyskać przez sprasowanie na baloty, dowolne kształtki lub płyty łętów rzepakowych. Łęty rzepakowe popularnie zwane „słomą rzepakową” stanowią uciążliwy materiał odpadowy, gromadzący się w gospodarstwach wiejskich, który przeważnie niszczone przez spalanie, gdyż nie nadawał się z uwagi na swą strukturę ani do wyściółki, ani dla celów izolacji cieplnej, czy też innych.

Okazało się jednak, że „słomę rzepakową” można poddać sprasowaniu, przez co można utworzyć baloty w postaci dowolnych foremnych kształtek, bardzo twardych i mechanicznie wytrzymałych, które okazały się doskonałym w tej postaci materiałem budulcowym

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Stanisław Macioszek, Jerzy Trzoska, Feliks Seydowski i Edmund Jankowski.

do wykonywania ścian podtrzymujących i działowych wszelkich budowli, zwłaszcza wiejskich. Słoma rzepakowa posiada jeszcze tę dogodność, że nie trzymają się w niej gryzonie, gdyż sprasowane suche i twarde łądźki rzepakowe, dzięki swej zwartej strukturze, stanowią nawet po skruszeniu przez gryzonie niedogodny dla nich materiał wyściółkowy tak, że unikają one zagnieżdżania się w kształtkach z tego materiału.

Według wynalazku, kształtki z słomy rzepakowej wytwarzać można w dowolnych rozmiarach przy ewentualnym dodaniu podczas prasowania gliny cementu wapnia itp. mineralnych materiałów wiążących lub innych.

Sposób według wynalazku objaśniają najlepiej niżej podane przykłady.

Przykład I. Na maszynie do prasowania słomy kształtowano z łądź rzepakowych, ściszając je pod stosunkowo wysokim ciśnieniem, bloki o rozmiarach 0,5 x 0,4 x 1 metr., które podczas ściszania związywano również drutem o grubości 1,5 mm. Tak wykonane bloki nadawały się jako elementy budowlane do wznoszenia ścian, przy układaniu ich na zaprawie gliniano-piaskowej, przy czym dla wzmocnienia sztywności ścian, przebijano w kierunku pionowym kołki tak, że przechodziły przez daną bryłę do bryły umieszczonej poniżej. Ściana utworzona z takich elementów daje się bezpośrednio pokrywać zaprawą i tynkiem. W tak wytworzonych blokach nie stwierdzono gnieźdzenia się gryzoniów, podczas gdy w porównawczych blokach z zwykłej słomy znaleziono zagnieżdżone gryzonie.

Przykład II. Na maszynie według przykładu I prasowano kształtki, wprowadzając do leja „słomę rzepakową“ uprzednio zmiesza-

ną z gliną. Tak utworzone kształtki wzmocnione drutem stosowano do wykonania ścian zewnętrznych budowli wiejskich.

Przykład III. Słomę rzepakową ściszano na prasie według przykładu I na kształtki, dodając do zaprawy glinianej środków owadobójczych i uodparniających na zapłonienie. Otrzymano kształtki nadające się do wznoszenia ścian ogniotrwałych, szczególnie odpornych na zagnieżdżanie się robactwa czy gryzoniów.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wyrobu dowolnych kształtek i elementów budowlanych, zwłaszcza w budownictwie wiejskim, znamieny tym, że do ich wytworzenia stosuje się łądy rzepakowe, popularnie zwane „słomą rzepakową“, które prasuje się w dowolny sposób na dowolne kształtki, np. w postaci bloków, płyt lub płytek.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że poddawana prasowaniu słomę rzepakową miesza się z dowolnymi zaprawami, np. glinianą, wapienną, cementową lub mieszaninami takich zapraw i ściska na dowolne kształtki lub elementy budowlane.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że do ściszanych kształtek i elementów budowlanych z słomy rzepakowej dodaje się środków owadobójczych, gryzoniobójczych, i uodparniających na zapłonienie.

Zjednoczenie Państwowych
Gospodarstw Rolnych
Przedsiębiorstwo Państwowe
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych.